

DOCUMENT IMPLAZAT

Cod ECLI ECLI:RO:ICCJ:2019:002.001772

Dosar nr. 6860/2/2014

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 1772**Dosar nr. 6860/2/2014**

Ședința publică de la 1 aprilie 2019

Președinte:	Gabriela Elena Bogasiu	- judecător
	Decebal Constantin Vlad	- judecător
	Virginia Filipescu	- judecător
	Gabriel Ciprian Ene	- magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 1486 din 26 mai 2015 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 19 martie 2019, fiind consemnate în încheierea de la acea dată. Având nevoie de timp pentru a delibera, Înalta Curte a amânat pronunțarea pentru data de 01 aprilie 2019, când a pronunțat prezenta soluție.

ÎNALTA CURTE

Asupra cauzei de față,

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Obiectul litigiului dedus judecății

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal la data de 14.11.2014 sub nr. de dosar 6860/2/2014, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) a solicitat instanței să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Petrișor Nicolae, fiul lui Nicolae și Ana, născut la data de 09.07.1948 în Bocșa, județul Caraș-Severin.

2. Hotărârea primei instanțe

Prin sentința civilă nr. 1486 din 26 mai 2015, Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată, prin care reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, a solicitat constatarea existenței calității de

colaborator al Securității, în privința pârâtului Petrișor Nicolae (fiul lui Nicolae și al lui Ana, născut la 09 Iulie 1948).

3. *Calea de atac exercitată în cauză*

Împotriva sentinței civile nr. 1486 din 26 mai 2015 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a declarat recurs reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicitând admiterea recursului, casarea în tot a sentinței recurate și rejudecându-se cauza să se dispună admiterea acțiunii și reținerea existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât.

În susținerea cererii de recurs, recurentul-reclamant a arătat că prima instanță a respins acțiunea sa, încălcând și aplicând greșit prevederile definiției legale a noțiunii de colaborator al Securității, cuprinsă în dispozițiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008) și a pronunțat o hotărâre nelegală.

Prima instanță a respins acțiunea arătând, în esență, că deși intimatul a semnat un angajament cu Securitatea, „*nu a făcut dovada indubitabilă în sensul că punerea de către pârât la dispoziția organelor de Securitate a biroului ocupat de acesta în incinta Policlinicii nr. 2 a avut caracter voluntar.*”

În critica raționamentului instanței de fond, recurentul-reclamant a susținut că:

a) intimatul și-a dat acordul pentru folosirea, de către Securitate, a respectivului spațiu, fapt dovedit prin semnarea angajamentului, datat la 13.06.1984, fapt reținut și în considerentele sentinței atacate;

b) interpretarea pe care prima instanță a dat-o conținutului tezei a doua a art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 - prin care sunt stabilite situațiile în care nu se poate reține calitatea de colaborator al Securității - este nelegală;

Prima instanță a reținut că textul tezei a doua a art. 2 lit. b) „*nu este aplicabil cauzei*”, motivând că, în speță, nu se pune problema că ar exista o persoană „*care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată*”.

c) excepțiile menționate în definiția noțiunii de colaborator al Securității sunt de strictă interpretare și aplicare nefiind posibilă extinderea acestor excepții asupra unor situații ce nu au fost avute în vedere în mod expres de textul legal;

d) în ceea ce privește considerentul primei instanțe potrivit căruia angajamentul semnat de intimat și celelalte înscrisuri nu ar fi suficiente pentru a demonstra caracterul voluntar al punerii la dispoziția Securității a spațiului deținut, acesta nu este corect, existând un număr considerabil de hotărâri ale înaltei Curți de Casație și Justiție care au contrazis această interpretare dată de prima instanță.

e) reținerea primei instanțe, că nu s-ar fi dovedit înlesnirea activității de culegere de informații de la alte persoane este greșită, recurentul subliniind că în speță s-a consemnat împrejurarea că în spațiul pus la dispoziție de intimat au

fost introduși trei informatori ai Securității având numele conspirative „Nicu”, „Polonia” și „Adrian”, aspect reținut și în considerentele sentinței recurate. Cu toate acestea, prima instanță arată că ar fi fost necesară și identificarea unui material informativ pe care un reprezentant al Securității să fi consemnat că „a fost preluat de la rețeaua informativă în casa de întâlniri Sanitarul”.

În drept, recurentul-reclamant a invocat motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod proc. civ, republicat.

4. Apărările formulate în cauză

Intimatul-pârât Petrișor Nicolae a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca temeinică și legală.

În combaterea criticilor invocate prin cererea de recurs, intimatul-pârât și-a însușit considerentele sentinței recurate și a reiterat argumentele prezentate în apărare în fața primei instanțe.

5. Procedura de soluționare a recursului

Prin încheierea din 23 octombrie 2018, Înalta Curte a stabilit termenul pentru judecata pe fond a recursului, constatând că nu mai subzistă motivele care au determinat fixarea termenului de judecată pentru examinarea recursului, prin prisma exigențelor dispozițiilor art. 493 alin. (5) - (7) din Codul de procedură civilă, față de Hotărârea Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 106 din 20 septembrie 2018, prin care s-a luat act de Hotărârea Plenului Judecătorilor Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, adoptată la data de 13 septembrie 2018, în sensul că procedura de filtrare a recursurilor reglementată prin dispozițiile art. 493 din Codul de procedură civilă este incompatibilă cu specificul domeniului contenciosului administrativ și fiscal.

II. Soluția instanței de recurs

Examinând sentința recurată în raport de motivele de casare invocate, Înalta Curte apreciază că recursul este fondat, pentru motivele ce vor fi arătate în continuare, fiind incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 din NCPC.

Astfel, se constată că reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) a investit Curtea de Apel București cu o acțiune având ca obiect constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Petrișor Nicolae, fiul lui Nicolae și Ana, născut la data de 09.07.1948 în Bocșa, județul Caraș-Severin.

Prin sentința atacată, Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată, reținând următoarele:

La data de 13.06.1984, pârâtul Petrișor Nicolae a semnat un *angajament* olograf (fila 71). Din analiza acestuia, reiese că pârâtul s-a angajat „de a pune la dispoziția organelor de Securitate biroul din cadrul Policlinicii nr. IP” și că s-a obligat ca acest fapt să nu-l divulge nimănui și să păstreze secretul acestei colaborări.

Recrutarea pârâtului, căruia i s-a atribuit numele conspirativ „*Sanitarul*” (filele 67, 72-76), a fost decisă de organele de securitate, așa cum rezultă din raportul „*cu propuneri de recrutare în calitate de gazdă a numitului Petrișor Nicolae*”, întocmit la data de 05.06.1984 și aprobat la 12.06.1984 (filele 68-69), având în vedere că „*în partea centrală a orașului în problema „evaziune” nu posedăm* (Securitatea – nota redactorului) *până în prezent nicio gazdă care să faciliteze întâlnirile ofițerului cu cele trei surse aflate în acea zonă*” și ținând seama că pârâtul, în calitate sa de șef al biroului de protecție a muncii și metrologie din cadrul Direcției Sanitare Caraș-Severin, oferă facilitățile necesare „*de a efectua întâlniri cu unele surse*”.

Din Notele de analiză a gazdei „*Sanitarul*”, întocmite de căpitanul Arsenii Ioan din I.J. Securitate Caraș-Severin la datele de 29.06.1986, de 30.04.1988 și de 25.03.1987 (filele 72-74), rezultă că:

- de la data recrutării gazdei „*Sanitarul*” și până în prezent (29.06.1986), „*în casă au fost introduși doar trei colaboratori <Sorin>, <Nicu> și <Nelu> din legătura personală a lt., neexistând date că „proprietarul ar fi deconspirat legătura cu organele” de Securitate;*

- „*în casă au fost introduse surse cu posibilități reale de informare, întâlnirile cu acestea făcându-se cu respectarea strictă a conspirativității muncii*”, „*din verificările întreprinse asupra gazdei casei de întâlniri nereieșind „date că aceasta ar fi deconspirată” și apreciindu-se că, „casa de întâlniri Sanitarul este utilă și pe mai departe pentru necesitățile muncii*”;

- „*până în prezent (25.03.1987) în casa de întâlniri au fost introduse trei surse <Nicu>, <Polonia> și <Adrian>*”, nefiind „*suspiciuni de deconspirare*” din cauza „*condițiilor de amplasament și a posibilităților de pătrundere, locul fiind des vizitat de diferiți pacienți*”.

Cu privire la pârâtul Petrișor Nicolae, trebuie evidențiat că, în arhivele Securității preluate de C.N.S.A.S., au fost identificate trei dosare, respectiv:

(1) dosarul cu cota I 283832 (filele 18-42);

Acest dosar a fost deschis, ca D.U.I. (dosar de urmărire informativă), la data de 14.11.1972 pentru că pârâtul a manifestat „*intenții de <evaziune>*” (trecere frauduloasă a frontierei de stat a R.S.R. cu R.S.F. Iugoslavia) și a fost închis în baza raportului (fila 19) aprobat la data de 03.12.1973, având în vedere că „*s-a trecut la avertizarea acestuia*”, survenită la data de 12.03.1973 (filele 21, 25) și că „*după avertizare a fost urmărit informativ în continuare și s-a stabilit că a renunțat la intenția de evaziune*”;

(2) dosarul cu cota R 169196 (filele 43-66);

Acest dosar:

- se referă la perioada 1973-1976, în care pârâtul a fost recrutat, la data de 18.12.1973 (fila 49), în baza unui angajament semnat la 14.12.1973 (fila 52), ca informator în scopul identificării unor elemente cu intenție de „*evaziune*” și pentru a sesiza unele fenomene negative de la locul de muncă;

- conține mai multe note și rapoarte informative referitoare la pârât (filele 53-61);

- a fost închis în baza raportului din data de 4.12.1976, aprobat la 10.12.1976 (fila 45), pentru că „*a rezultat că nu este util*”.

(3) dosarul cu cota R 173304 (filele 67-127);

Acest dosar a fost deschis la data de 19.06.1984 pentru că pârâtul a fost recrutat ca gazdă casă de întâlniri (biroul din cadrul Policlinicii nr. 2) la data de 13.06.1984 în problema „evaziune” pentru a facilita întâlnirea ofițerului cu trei surse aflate în zona centrală a orașului (filele 68-69), fiind închis de Serviciul Român de Informații la data de 21.11.1990 (fila 117).

În drept, instanța de fond a reținut că potrivit art. 2 lit. b) teza finală din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, „Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

Totodată, conform art. 3 lit. g) din același act normativ, „Pentru a asigura dreptul de acces la informații de interes public, orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă următoarele demnități sau funcții: g) primarii, viceprimarii, consilierii județeni, consilierii în Consiliul General al Municipiului București, consilierii locali”.

Așadar, pentru a se constata că o persoană a avut calitatea de colaborator al Securității în temeiul art. 2 lit. b) teza finală din OUG nr. 24/2008, este necesar a fi îndeplinite patru condiții cumulative, respectiv:

(a) ca instanța competentă să fi fost legal investită cu solicitarea de a se constata calitatea de colaborator al Securității al unei persoane;

(b) ca această persoană să fi pus la dispoziția Securității o locuință sau alt spațiu deținut;

“(c) ca punerea la dispoziție a spațiului să fi avut loc în mod voluntar;

(d) ca, prin această activitate, să se fi înlesnit culegerea de informații de la alte persoane.

Raportând prevederile legale incidente cauzei la situația de fapt expusă anterior, judecătorul fondului a constatat că din probele administrate în cauză reiese că prima condiție impusă de dispozițiile legale precitate este îndeplinită.

Într-adevăr, sub acest aspect, este necesar de relevat că:

(a) din actele depuse la dosar de către reclamant, la solicitarea instanței, exprimată prin încheierea din data de 17.03.2015, reiese că pârâtul Petrișor Nicolae are calitatea de *consilier local* al orașului Bocșa, județul Caraș-Severin;

(b) instanța judecătorească a fost sesizată urmare a aprobării, cu majoritate de voturi a membrilor Colegiului C.N.S.A.S., a Notei de constatare nr. S/DI/1566/17.06.2013 (filele 9-16), conform procesului-verbal nr. 56 al ședinței din data de 02.10.2014 (fila 17);

Au fost, așadar, respectate cerințele prevăzute de art. 7 și art. 8 lit. a) din OUG nr. 24/2008.

Apoi, *referitor la a doua condiție* prevăzută de dispozițiile legale precitate, și această condiție este îndeplinită în cauză. În această privință, se observă că, în perioada 1984-1989, pârâtul a pus la dispoziția organelor de Securitate biroul pe care-l folosea în incinta Policlinicii nr. 2, în calitate sa de șef al biroului de protecție a muncii și metrologie din cadrul Direcției Sanitare Caraș-Severin.

Această împrejurare rezultă cu evidență atât din analiza actelor depuse de către reclamant la filele 67-76, cât și din poziția procesuală exprimată de pârât, care nu a negat faptul evocat, susținând, însă, în apărare, că a fost constrâns să procedeze în acest sens.

Mai mult, a apreciat instanța de fond că edificatoare în context este semnarea (fapt necontestat de acesta) de către pârâtul Petrișor Nicolae la data de 13.06.1984 a unui angajament olograf (fila 71), conform cu care acesta s-a angajat „*de a pune la dispoziția organelor de Securitate biroul din cadrul Policlinicii nr. II*” și s-a obligat ca acest fapt să nu-l divulge nimănui și să păstreze secretul acestei colaborări.

Cu privire la a treia condiție prevăzută de dispozițiile legale precitate, curtea de apel a constatat însă, că reclamantul **nu** a făcut dovada indubitabilă în sensul că punerea de către pârât la dispoziția organelor de Securitate a biroului ocupat de acesta în incinta Policlinicii nr. 2 a avut caracter voluntar.

În acest context, trebuie remarcat că, așa cum s-a evidențiat în precedent, pârâtul Petrișor Nicolae a fost în atenția și sub supravegherea Securității o perioadă îndelungată de timp, întrucât:

(a) a fost urmărit informativ în perioada 1972-1973, având în vedere că a manifestat „*intenții de <evaziune>*” (trecere frauduloasă a frontierei de stat a R.S.R.), ocazie cu care a fost „*avertizat*” de organele de Securitate la data de 12.03.1973 (filele 21, 25) și a fost supus altor măsuri de verificare și supraveghere susceptibile, în opinia Securității, de a-l influența în sensul de a nu părăsi țara în modalitatea evocată;

(b) a fost anchetat de organele de Securitate în cursul anului 1982, fiind acuzat că „*a facilitat în mod indirect numitului fostă călăuză, eliberarea și confirmarea în alb a unor foi de parcurs pe care acesta le folosea în vederea scoaterii peste frontieră a unor persoane*” (fila 77-„*raport de investigații referitor la numitul Petrișor Nicolae*”);

(c) a fost supravegheat informativ de Securitate și în anii 1982-1983, din această perioadă datând rapoartele și notele informative aflate la filele 80-85, în care se consemnează, printre altele, că „*a făcut parte din anturajul lui călăuză*” (fila 83), că „*s-a încurcat cu un șofer, care a fost închis pentru trecere de frontieră căruia Petrișor îi dădea delegații în alb, acesta trecând pe ele persoanele pe care urmărea să le scoată fără ca Petrișor să știe ceva*” (fila 84) și că „*a fost anchetat de Securitate și în prezent (nota redactorului: 11.11.1982- data menționată pe „Nota informativă” întocmită de sursa „Orfeu”) îi este frică de o eventuală arestare*” (fila 84).

Instanța de fond a mai reținut că, chiar la dosarul cu cota R 173304, deschis cu privire la pârât, recrutat ca și gazdă casă de întâlniri „*Sanitarul*”, există atașate de către Securitate (i) trei declarații olografe, date de către pârât la 06.02.1982 (filele 90-98/filele 17-22v- dosar cota R 173304) și (ii) declarațiile

date de numitul în fața anchetatorului lt.col. la 17.02.1982 și 12.02.1982 (filele 101-114/filele 23-30v- dosar cota R 173304).

Mențiunile făcute în cuprinsul acestor declarații sunt deosebit de relevante pentru a demonstra caracterul fundamentat al apărării esențiale a pârâtului, în sensul că punerea de către acesta la dispoziția organelor de Securitate a biroului ocupat în cadrul Policlinicii nr. II **nu** a avut caracter voluntar.

Într-adevăr, este de observat că, prin declarațiile olografe, date de către pârâtul Petrișor Nicolae la 06.02.1982, acesta:

- a redat detaliat împrejurările în care a interacționat cu numitul având antecedentele penale expuse mai sus [pct. 15 lit. (b), (c)];

- a recunoscut că, „în ideea trecerii frontierei”, a „cumpărat împreună cu o barcă cu 1000 lei de la mecanicul de la centrul Service” (fila 93/fila 18v- dosar cota R 173304);

- a declarat că „recunosc faptele comise de mine prin care am încălcat legile statului român și pentru a mă reabilita mă angajez să colaborez cu organele de securitate, în mod corect, cinstit, sesizând persoanele care intenționează ca prin acțiunile lor să aducă atingere securității statului sau să încalce legile în mod operativ” și că, „în cazul în care nu voi proceda așa cum m-am angajat mai sus, să fiu pedepsit și pentru faptele pe care le-am comis până în prezent”.

Totodată, este de remarcat că, prin declarațiile date de numitul în fața anchetatorului lt.col. la 17.02.1982 și 12.02.1982, pârâtul este incriminat pentru că a ajutat pe numitul și a contribuit la trecerea frauduloasă a frontierei de stat organizată de acesta pentru mai multe persoane.

În consecință, față de cele ce preced (pct. 15-18), instanța de fond a apreciat că, în condițiile în care pârâtul a acceptat colaborarea cu Securitatea fiind constrâns, respectiv sub amenințarea deschiderii unui dosar penal pentru faptele evocate (considerate, la acea epocă, fapte de natură a aduce atingere securității statului), nu pot fi primite alegațiile reclamantului C.N.S.A.S. în sensul că punerea de către pârât la dispoziția organelor de Securitate a biroului ocupat de acesta în incinta Policlinicii nr. 2 a avut caracter voluntar.

De altfel, este de observat că singura probă invocată de către reclamant pentru a dovedi caracterul voluntar al actului menționat a fost angajamentul semnat de către pârât la data de 13.06.1984.

Or, un astfel de înscris nu este susceptibil de a face dovada în sensul arătat, având în vedere și că, corolarul regulii conform căreia sarcina probei incumbă celui care „face o susținere în cursul procesului” (art.249 C.proc.civ.) este că, dacă există un dubiu, acesta profită părții adverse, respectiv, în speță, pârâtului.

Nu sunt fondate susținerile reclamantului, cum că este total lipsit de relevanță în speță aspectul că pârâtul, într-o anumită perioadă, s-a aflat sub supravegherea Securității, deoarece aceasta nu este cauză de exonerare în stabilirea calității de colaborator al Securității în sensul art.2 lit. b) tezele a II-a și a III-a din OUG nr.24/2008.

Într-adevăr, se observă, în această privință, că, potrivit art.2 lit. b) teza a II-a din OUG nr.24/2008, „Persoana care a furnizat informații cuprinse în

declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar”.

Or, acest text de lege nu este aplicabil cauzei, atâta vreme cât, în speță, nu se pune problema că ar exista o persoană „care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată”, ci este vorba despre verificarea împrejurării dacă a avut caracter voluntar sau nu punerea de către pârât la dispoziția organelor de Securitate a biroului ocupat de acesta în incinta Policlinicii nr. 2.

Referitor la a patra condiție prevăzută de dispozițiile legale precitate, prima instanță a constatat, de asemenea, că reclamantul **nu** a făcut dovada în sensul că, prin punerea de către pârât la dispoziția organelor de Securitate a biroului ocupat de acesta în incinta Policlinicii nr. 2, s-a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane.

În acest context, trebuie remarcat că, în Nota de constatare nr. DI/I/1566/17.06.2013, emisă de reclamantul C.N.S.A.S. (filele 9-16), nu există vreo referire la faptul dacă, în urma investigațiilor specifice, a fost identificat vreun material informativ preluat de la rețeaua informativă în casa de întâlniri „Sanitarul”.

Or, conform unei jurisprudențe consacrate a Înaltei Curți de Casație și Justiție (Deciziile nr. 5665/2010, nr. 2881/2011 și nr. 6736/2013), nu este suficientă simpla punere la dispoziția Securității a spațiului în mod voluntar pentru stabilirea calității de colaborator al Securității, fiind necesară ca această permisiune să aibă ca scop înlesnirea activității de culegere de informații de la alte persoane de către lucrătorii Securității. Cum nu există nici o dovadă în acest sens, mai mult decât atât chiar în Nota de constatare depusă de către reclamantul C.N.S.A.S. în dovedirea acțiunii nu se face referire la vreun material informativ identificat de la Casa de întâlniri „Sanitarul”, nici această condiție nu este îndeplinită.

Înalta Curte constată că instanța de fond a făcut o greșită aplicare a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza penultimă din OUG nr. 24/2008, text legal potrivit căruia „colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea”.

Contrar celor reținute de judecătorul fondului, Înalta Curte apreciază că, în speță, sunt îndeplinite condițiile cumulative impuse de acest text legal pentru existența calității de colaborator al Securității.

Astfel, în opinia Înaltei Curți, caracterul voluntar al punerii la dispoziția Securității a spațiului situat în incinta Policlinicii nr. II din Reșița este atestat atât de semnarea angajamentului de către intimat (fila 71 din dosarul de fond), cât și de faptul că în perioada 1973-1976 acesta mai colaborase cu Securitatea ca informator, punându-se la dispoziția acesteia, în scopul identificării unor

elemente cu intenția de evaziune și pentru a sesiza unele fenomene negative de la locul de muncă (dosar cota R 169196).

Nu sunt confirmate de actele dosarului susținerile intimatului potrivit cărora ar fi fost constrâns să pună la dispoziția Securității spațiul mai sus menționat. Înalta Curte are în vedere că dosarul penal la care intimatul face referire data din anul 1982, fiind deci cu aproximativ 2 ani anterior angajamentului de punere la dispoziție a spațiului. De asemenea, se constată că în acel dosar, intimatul fusese deja audiat ca martor, neexistând probe că în cazul refuzului colaborării, ar fi existat posibilitatea inculpării sale. De altfel, din rapoartele existente în dosarul de fond (filele 68-70) nu rezultă că lucrătorii Securității ar fi intenționat constrângerea acestuia în vederea acceptării colaborării; dimpotrivă, se menționează că intimatul s-a aflat sub influența organelor Securității, *sesizând unele aspecte de interes operativ* și se consideră că acesta a renunțat la ideile de evaziune, fiind mulțumit de situația actuală.

În speță, este îndeplinită și condiția punerii la dispoziție a spațiului în vederea înlesnirii culegerii de informații de la alte persoane, atâta timp cât legea nu impune condiția dovedirii obținerii efective a unor informații de la persoanele care comunicau cu Securitatea în spațiul pus la dispoziție, iar înscrisurile de la dosar atestă folosirea acestuia în scopul culegerii de informații de la cel puțin 5 colaboratori (sursele „Sorin”, „Nicu”, „Nelu”, „Polonia” și „Adrian”).

Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 20 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, precum și ale art. 496 alin. (2) din NCPC Înalta Curte va admite recursul, va casa sentința recurată și, rejudecând cauza, va admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și va constata calitatea pârâtului Petrișor Nicolae de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite recursul declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 1486 din 26 mai 2015 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată și, rejudecând cauza, admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și constată calitatea pârâtului Petrișor Nicolae (fiul lui Nicolae și Ana, născut la data de 09.07.1948 în Bocșa, județul Caraș-Severin) de colaborator al securității.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 1 aprilie 2019.

Judecător,
G.E. Bogasiu

Judecător,
D.C. Vlad

Judecător,
V. Filipescu

Magistrat-asistent,
G.C. Ene

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Cont adu*
Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. *6860/29/2014*
se legalizează.

S-a anulat chitanța/poza de vărsământ Nr. /
..... în sumă de lei

Red. DV/3 ex.